

FŐVÁROSI ÜGYEK.

A fővárosi utcák nevei.

Október 10-ére meg kell keresztelni a ma még névtelen utcákat, hogy a népszámlálásra ne maradjon névtelen utca a fővárosban. Ezideig nem éppen szerencsésen válogatták meg az utcaneveket. Nagy jelentőségű történeti alakok kiszorultak a kültekre s a hegyek közé, a város belső területén negyed- és ötödrangu nagyságokat örökitettek meg. Mátyás király nem kapott utcát a városban, Jókainak is a Hajcsár-ut mellett juttattak dicsőséget. Azonkívül valami csodálatos szimpatiával válogatták ki a barbár neveket. Drugeth, Bugát, Kruspér sfb. utcák nevei nagyon ázsiaisan hangzanak.

Néhány jó elnevezést ajánlanánk már csak azért is, mert sok érdeemes, történelmünkben, kulturánkban jelentős nagysága iránt hálátlanok voltak az utcakeresztelők. Emlékszünk, hogy a Rákóczi- és Thököly-utakat s a Kossuth Lajos-utcát valósággal a közönség keresztelte el. E közönségnek nevében hívjuk föl a figyelmét, ajánlván az új utcáknak alkalmas neveket.

A magyar történelemből Nagy Lajos király, Mátyás király, Hunyadi János és László (a mai Hunyadi-teret és utcát keresztnévvel kellene megkülönböztetni), a szabadságharc hősei közül Guyon Rikárd, Rulikowsky Kázmér, Gábor Áron nem kaptak még utcát. Az irodalom nagyságai közül Kisfaludy Károly és Sándor és Atala, a legelső költőnő, Pray, Salamon Ferenc, Jókai Mór, Gyulay Pál, Vajda János, Tóth Ede, Csiky Gergely, Vas Gereben, Ipolyi Arnold, Horváth Mihály, Kerékgyártó, Rómer Flóris, Pulszky Ferenc, megérdemelnének egy-egy utcát. A politikusok közül a 48-iki törvényhozás elnöke, Pázmándy, Somsich Pál, ki elsőnek szólalt föl az alkotmány visszaállításáért, Teleki László (a mai Teleki-tér a család palotája után nyert nevet), Nyáry Pál, Ghiczy Kálmán, Péchy Tamás is megérdemelnének egy utcát. A nagy jóltevők között előljár Kerkápoly Károly, a ki a Lágymányoson elsőnek indította meg a fejlődést s nagy vagyonát alapítványnak hagyta s még sem kapott utcát, noha a keresztelők kifogyván a nagyságokból, a borok

után nevezték el az utcákat, így kapott a kisebb vendéglőkben népszerű daróci asztali bor egy nagyon szép utcát, a ménesi, somlyai, villányi, hegyaljai utak mellett.

A művészet nagyjai közül elfeledkeztek Reményi Edéről, ki úgy hegedülte össze a Petőfi-szobrot. A színészek közül Szigeti József, Tamásy József, Prielle Kornélia emlékét illenék megörökíteni. A festők közül Kupeczky világhírét mi is elismerhetnénk, Lotz Károlyt és Székely Bertalant azonképpen s a Munkácsy-utcahoz is illenék hozzáírni a Mihály nevet, nehogy Munkács-vára jusson emlékezetünkbe a nagy művész helyett. Azért Munkácsot is meglehetne tisztelni.

József királyi herceg hozzánőtt a főváros szívéhez, róla elnevezett utca nincs. László királyi herceg kedves emlékét a budai hegyekben illene megörökíteni. A szerencsétlen elnevezésű Koronaherceg-utcát, az 1848-ban Szabadsajtó-, azelőtt Uri-utcát illenék fölszabadítani a Kronprinz-Gasse ügyetlen fordításu nevéből.

Szent Erzsébet, az Árpád-ház virága templomot kapott a Szegényház-téren. Mért ne lehetne ez a tér Szent Erzsébet-tér, s a sétatér Erzsébet királyné-tér? Szent Imre herceg, a történelem e keresztény szellemű alakja nevet adhatna valamelyik templom mellett lévő utcának. A Gellért-térhez is hozzátehetnék a „Szent“ jelzöt, mert, ha a Szent Gellért-hegyről kilencszáz évig nem vették le a „Szent“ jelzöt, ez a pár betű a róla nevezett teret is megilleti.

Van azután a históriának akárhány szép alakja: Toldy Miklós, Hadik András, Telekessy László a kuruc püspök, Káldy és Károlyi Gáspár, a bibliai fordítók, de még az öreg Párizspápay, s az irodalom-történelemből a már fölsoroltakon kívül Ráskay Lea, a róla nevezett kódexet a legszebb magyar nyelv emlékeink között ismerjük. A magyar zene nagyjai közül Lavotta, Csermák, Császár, a Kunok szerzője és Szentirmay Elemér adhatnának nevet egy-egy utcának.

A megyékről és városokról szintén lehetne elnevezni néhány utcát. Zalai, zempléni, zólyomi, baranyai, borsodi stb. utcák mellett Nagyvárad, Debrecen, Zombor, Tata, Hatvan, Nagykanizsa, Szombathely és a népdalról ismeretes Pápa városa nagyon jó neveket adnának.

A régi hadviselés emlékei közül föl kellene ujtani a Gránátos-utcát. Lehetne Pattantyus-utca is inkább, mint Röppentyü-utca. Jól hangzanék a nemzetőr-, népfölkelő-, inzurgens-utca is. Azután a már kiveszőben lévő szavakat, buzogány, gereben, göncöl stb. lehetne megörökíteni.

Ne folytassuk tovább. Az utcakeresztelők, ha akarnak, válogathatnak, s nem kell nekik az ürgéről, fűgéről, borbolyáról, birsalmáról, gombáról elnevezniök az utcákat.